

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

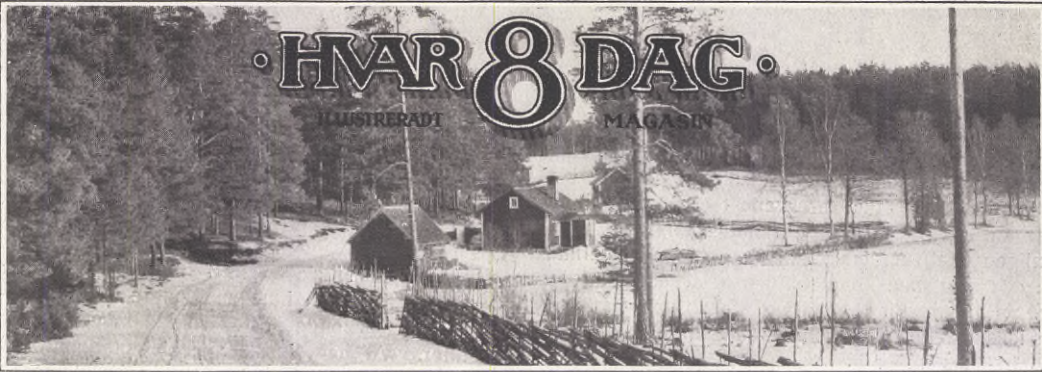
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

VINTERMOTIV FRÅN SMÅLAND. — AMATÖRFOTO. F. FALK. EKSJÖ.

19:DE ÅRG.

DEN 10 FEBRUARI 1918

N:o 19

Foto. Karnell, Gbg.

Klisché: Bengt Sjöberg.

Jarlberg & Sjöberg.

Från Göteborg har nyligen ett initiativ tagits, främst af den bekante boktryckaren därstädes *Wald. Zachrisson* hvaraf man är berättigad vänta sig de bästa följder för främjandet af svenskt arbetes produkter. Efter beslut af därvarande handelskammare kommer nämligen med understöd af Göteborgs stadsfullmäktige och som man hoppas äfven af svenska staten en *svensk messa* för förmedling af köp och försäljning af svenska industri- och handverksprodukter att hållas därstädes under instundande juli månad.

Det är första gången en svensk varumessa i modern mening kommer att anordnas i vårt land. Sin förebild har den ytterst i den berömda Leipziger-messan, hvilken haft en erkänd betydelse för spridandet af tyska industrialster världen rundt. Under de senaste åren har efter Leipziger-messans förebild liknande "stämmor" af köpare och säljare anordnats i flera andra länder: af Frankrike framförallt i Lyon och Bordeaux, af England i London, af Nederländerna i Utrecht, af Danmark i Fredericia. I likhet med särskildt den sistnämnda är den svenska Göteborgsmässan åtminstone till en början tänkt som uteslutande nationell institution, så att endast svenska varor där komma att utställas och omsättas.

Det behöfver icke närmare utvecklas, hvilken betydelse en sådan institution kan komma att få. På en viss kort tid — i Göteborg har man tänkt sig en vecka — sammankomma på samma plats alla producenter och säljare af för messomsättning lämpade varor med mönsterlager och profkollektioner; samtidigt samla sig där alla återförsäljare af dylika varor, hvarigenom de bekvämaste betingelser beredas för säljare och köpare att *direkt* komma till tals med hvarandra och avsluta affärer. Det blir då också synnerligen goda tillfällen för köpmännen att personligen delgifva handverk och industri marknadens önskingar i afseende på tillverkningarnas kvalitet m. m., hvarigenom produktionen ledes in på rätta vägar och sålunda stimuleras att inrätta sig efter konsumtionen. Det får nämligen icke förbises, att produktionen har sitt uteslutande mål i konsumtionen och att den förra följaktligen icke låter utveckla sig annat än under intimt samarbete och innerlig växelvärfkan med den senare. Just för detta ändamål erbjuder i vårt land svenska messan i Göteborg det yppersta hjälpmedel.

Till främsta representativa och ledande personlighet har mess-styrelsen lyckats förvärfva en för svensk handel och industri så varmt intresserad man som Göteborgs Handelskammares ordförande, konsul C. A. Kjellberg.

Carl August Kjellberg är född i Göteborg den 10 mars 1853, son till grosshandlaren Carl Ossian Kjellberg af den gamla framstående köpmanssläkten därstädes och hans maka Sigröd Arnoldson. Efter att ha genomgått dåvarande Real-Gymnasium i Göteborg förvärfvade han sig teoretisk merkantil utbildning vid handelsinstitutet i Rostock och inhämtade sedermera ytterligare praktisk erfarenhet genom resor och studievistelse i Tyskland, England och Frankrike. År 1870 inträdde han som handelsbokhållare i det af fadern ledda köpmanshuset J. A. Kjellberg & Söner,

hvari han år 1875 avancerade till prokurist och 1883 inträdde som delägare. Vid faderns död år 1891 öfvertog han ledningen af firman, hvilken som bekant länge intagit platsen som en af vårt lands främsta trä- och järnexportfirmor. Tidigt ställde han också sin mindre vanliga förmåga i Göteborgs enskilda banks tjänst. Redan 1881 blef han ledamot af bankens styrelse och innehade längre fram (1896—1905) under ett årtionde posten som dess verkställande direktör. Af hans insatser på det merkantila området må särskildt nämnas det för vår direkta transoceaniska handel betydelsefulla upprättandet af ett eget filialkontor af sitt handelshus i fjärran östern. Allmänt bekant är ju äfven betydelsen för den svenska vapentillverkningen af den Kjellbergska firmans förbindelse med aktiebolaget Bofors—Gullspång.

Följande både sin egen naturell och sin släkts traditioner har konsul Kjellberg ägnat mycket af sitt intresse och mycket af sin kraft åt allmänna uppdrag i sin fädernestad. Att uppräknas dem alla förbjuder utrymmet. När det erinras om hans ordförandeskap i Handelsföreningens fullmäktige och Handelskammaren, i den för Göteborgs stads försköning tillsatta Lindbergska kommittén, inom direktionerna för Kjellbergska flickskolan och för småbarnsskolorna, i styrelsen för Göteborgs handelsinstitut, inom Göteborgs sjömannasällskap och i föreningen De blindes vänner, bör man kunna få en föreställning både af vidden af hans intresse och beskaffenheten af en förmåga, som i denna omfattning varit eftersökt. Under en lång följd af år har Kjellberg också varit ledamot af Göteborgs stadsfullmäktige, inom hvilken korporation han nedlagt ett synnerligen värdefullt arbete. Särskildt må i detta hänseende erinras om, att det tack vare hans initiativ blef möjligt att, med Göteborgs stad som hufvuddelägare i ett majoritetskonsortium, åvägbringa stabila förhållanden inom Bergslagernas järnvägsaktiebolag och därmed lägga grunden till detta vårt lands förnämsta enskilda trafikföretags lysande utveckling under de båda sista årtiondena, samt om hans kraftiga insats år 1914 till förverkligande af den direkta svenska passagerareångbåtsrouten Sverige—Nordamerika. Genom dessa båda insatser har konsul Kjellberg på ett varaktigt sätt inskrifvit sitt namn i Göteborgs stads kommunikationspolitiska häfd.

Af Göteborgs stadsfullmäktige erhöi Kjellberg vid Sigfrid Wieselgrens fränfalle uppdraget att representera staden i Första kammaren. En halsåkomma tvingade honom emellertid att redan efter en riksdag (1911) åter afsäga sig detta värf. Han hade vid densamma plats som suppleant i statsutskottet.

Af enskilda företag som haft förmånen draga nytta af konsul Kjellbergs kraft må nämnas Aktiebolaget Göteborgs Bank, Lödöse—Lilla Edets järnvägsaktiebolag, Lindholmens Verkstads Aktiebolag, inom hvilkas styrelser han varit ordförande, samt Aktiebolaget Bofors—Gullspång, Bergslagernas järnvägs Aktiebolag och Trafikförvaltningen Göteborg—Stockholm—Gäfle.

Åren 1879—1893 innehade Kjellberg posten som käjserlig tysk konsul i Göteborg. Att han i ett stort antal fall anlåtats för inhemska sakkunnig- och representativa uppdrag, behöfver knappast sägas.

“SVALLINGS MINNE“.

FÖR HVAR 8 DAG AF **ARTUR MÖLLER.**

UR de från början kommit på idén?
Ja det var närmast en tillfällighet.
Tapethandlare Joseph Bolm och hans hustru suto en dag vid sitt eftermiddagskaffe klockan ett, då det ringde på tamburdörren.

— Gå ut och se hvem det är, Markus, sade fru Bolm till den yngste, som redan var fjorton år.

— Förmodligen en tiggare, de springer här ju som galna, drog herr Bolm ett resigneradt bloss på sin kortpipa.

Men pojken kom tillbaka med en något konstnerad uppsyn (han hade ej heller i hvardagslag något allt för intelligent ansikte, den yngste herr Bolm).

— Det är en som frågar efter herr Svalling, sade han.

Tapethandlaren stannade gungstolen.

— Svalling? Hvad skulle det vara för en Svalling?

— Jag förstår inte riktigt hvad han säger heller.

Men fru Bolm, som hade bättre minne och snabbare hjärnfunktioner, var redan ute i tamburen.

Där stod en lång ung man i ulster, när han tog af den bredskyggiga hatten föll en blank svart lock i pannan. Fru Bolm såg strax, att han tillhörde samma slags folk som den han sökte, och det var med skärpa i stämman hon svarade:

— Herr Svalling bor inte här. Det var längesen han flyttade.

Den unge mannen höjde förvånad på ögonbrynen.

— Ja det kan jag väl förstå. Herbert Svalling dog ju för två år sedan den nionde augusti.

Han hade en djup och beslöjad röst.

Nu var det fru Bolm som blef något förbryllad.

— Kors, ja så! Men hur kan ni då komma och fråga efter honom!

— Jag har inte frågat efter honom. Men om ni inte misstycker, ville jag gärna se det rum i hvilket han skrivit “Seklernas säningsmän”. Ty det var ju här han bodde, inte sant?

Fru Bolm kan ännu i dag inte fullt klargöra för sig, hvad det var hos främlingen som gjorde, att hon verkligen gick före och öppnade dörren till det rum —, som Svalling bebott mot en hyra af fyrtiofem kronor i månaden utom vedbrand och lyse.

— Var så god, sade hon. — Men det är inte till uthyrning längre.

— Nej, det kan jag förstå, mumlade den länge, som stannat på tröskeln med böjdt hufvud.

Hans blick vandrade andaktsfullt kring väggarnas chokladbruna tapeter, dröjde vid sofdivanens blomliga öfverkast, vid järnkaminen i hörnet, de tre stolarna i naturlig gruppering kring divanbordet med fotografialbum och lysduk, som om den för alltid ville fasthålla allt detta på minnets näthinna. I ena hörnet stod ett klädskåp, prydt med en huggorm i spritburk. Men längst stannade främlingens ögon på skrifbordet vid fönstret, hvarifrån man såg ut öfver en ödslig förstads-gata med några plank och vedupplag.

— Och allt står, som då *han* bodde här? sade han till slut.

Fru Bolm sköt upp en hårnål i nacken:

— Nja, det vill säga, vi fick ju fernissa om skrifbordet, som han hade bläskat till det. Och så fanns det inga taflor på väggarna då han bodde här. Han kunde inte med taflor, sade han.

Den länge nickade tankfullt med en ny blick på konstverken öfver divanen. Och i det han långsamt vände sig för att gå, fäste han den åter på värdinnan, som stod med händerna i sidan:

— Vet ni om, iru Bolm, att ni har hyst vårt lands störste diktare under ert tak?

Hon såg något skeft och misstroget upp på honom.

— Mäntro det? Ja, en konstig kropp var han, det är säkert.

Främlingen tackade med en bugning och gick.

*

Det var den förste.

Några dagar därefter kom numro två, som ville se herr Svallings rum. Det var ett fruntimmer, och hon hade en bukett röda rosor i handen. Hon var inte så lätt att bli af med som mannen med pannlocken, hon öfverhopade fru Bolm med frågor om saker, som denna totalt glömt bort eller som aldrig intresserat henne det bittersta.

Hurudan var färgen på Herbert Svallings ögon? Var han öfver eller under medellängd? Var han gråsprängd vid tinningarna? Hvilka timmar på dagen var det han brukade dikta? Var det märket efter hans klack som syntes borta vid kaminen? Hvilken var hans favoritblomma? Var det inte röda rosor?

— Det vet jag inte, sade fru Bolm sanningsenligt, för jag såg aldrig några blommor på hans rum. Men hvad han tyckte om, det var whisky, för det stod två dussin tombuteljer efter honom där i skåpet, då han flyttade.

Kom det någonsin en kvinna på besök till dikteren? Jo, det hade hänt en gång, men iru Bolm hade styrt om att det blef den sista. Och nu hade hon verkligen inte tid längre att stå här och resonnera om en män'ska som till på köpet var död —

Den främmande damen såg medlidsamt på henne genom sin skaftlorgnnet, tog upp en tvåkrona ur portomonäen och sade:

— Se här, om ni vill köpa ett glas till skrifbordet och sätta rosorna i. Hvad som blir öfver kan ni ju själf behålla för ert besvär.

Det var det första familjen Bolm förtjänade på Herbert Svalling efter hans död; men det var först när nummer tre ringde på och ville se rummet, som de kommo på idén att ta entré. Hvarför skulle man också till ingen nytta offra sin tid på dessa vildt främmande män'skor och deras konstiga infall?

En dag kunde man vid gatudörren, som förde upp till familjen Bolms lägenhet, på en blank mässings-skyllt studera följande inskription:

“Svallings minne.”

Här bodde och verkade skriftställaren *Herbert Svalling* under året 1906. Det var här, tre trappor upp till höger, som han författade sitt oförlikneliga verk, “Seklernas säningsmän”. Bostaden visas onsdagar, torsdagar och lördagar kl. 12—3 mot en afgift af 50 öre.”

Det var i själfva verket första gången som Svallings visitkort blifvit uppfästadt på detta hus. Under den tid han vistades där i lekamlig motto hade det inte synts — på särskild hemställen från fru Bolm. Det var ju onödigt att för alla som sprungo i trappan, skylta med att man hade en inhysing i ett af rummen.

Anslagets stilisering var utförd under medverkan af brorson till tapethandlaren, som var seminarist.

*

Det blef inte till så många femtioöringar som fru Bolm hade förespeglat sig. Men det gick dock ingen vecka utan att “Svallings minne” besöktes af en eller annan pilgrim.

Fru Bolm grep sig den nya uppgiften som musei-

Forts. å sid. 293.

Foto: Malmström, Sthlm.

Klische: Bengt Sjöbergparre.

Bild t. v.: AUGUST STRINDBERGS BYST I BRONS TILL K. DRAMATISKA TEATERN. *Knut Jerns vackra och kraftigt karaktäristiska Strindbergs-hufvud uppställt i foyern.* — Bild t. h.: "RÄF" AF BRUNO LILJEFORS, af konstnären enkom målad för och skänkt till Konstauktionen för nödlidande i Stockholm, inköptes för Kr. 13,000. — Text å sid. 295. — Efter fotografi

Några för konst och teater intresserade personer ha i dagarna till K. Dramatiska teatern skänkt *Knut Jerns Strindbergs-hufvud* gjutet i brons.

Bysten i fråga, till hvilken Strindberg själf suttit modell, fullbordades redan 1911 och har sedan varit exponerad på ett stort

antal utställningar, bland annat under världsutställningen i San Fransisco, där den, såväl som öfverallt annorstädes, väckte berättigadt uppseende.

Det imponanta konstverket, som förut varit provisoriskt uppställt i teaterns vestibul, har nu blifvit placeradt i foyern.

Efter fotografi

Klische: Bengt Sjöbergparre

ARKITEKTEN RAGNAR ÖSTBERGS NU ANTAGNA FÖRSLAG TILL MONUMENT ÖFVER AUGUST BLANCHE, hvori ingår en kopia af Frithiof Kjellbergs bekanta *Blanche-byst*. Text å sid. 295.

Efter fotografi

Klische: Bengt Sjöbergparre

CARL LARSSONS GÄFVA TILL KONSTAUKTIONEN, inköptes för Kr. 3,700. Text å sid. 295.

Af Artur Möllers hittills utgifna arbeten har ingen sannare och fulllodigare speglat sin författares individualitet än den nyligen utkomna och som en stor framgång betecknade romanen *Passion*. Äfven rent konstnärligt står detta verk på ett vida högre plan än sina föregångare och berättigar genom hela sin lifssyn och sin sobra stil till det icke här för första gången fällda yttrandet att Artur Möller är en Sveriges Guy de Maupasant.

I denna äktenskapsroman — ganska enastående inom vår svenska litteratur — har Artur Möller till passionens stora spörsmål knutit allt af konst och lifserfarenhet han sitter inne med. Detta äktenskap verkar i skildringen med diktens — beaktelsens hela djupa och öfvertygande allvar och efterlämnar, sedan man följt det från början till slut, ett visst vemod. Ett ögonblick, vid själva presentationen af den afischsköna barfotadansö-

Artur Möller

sen, som sedermera skall blifva den manliga hufvudpersonens öde och lidande, befarar man måhända en viss grundhet i motivet till den spirande lidelse, hon väcker, men detta intryck plåna de följande händelserna med sina enkla och sanna verklighetsdrag småningom alldeles ut, och kring de båda, som kärleken från första ögonblicket sammanfört skälver slutligen het och mättad med snabbt växlande stämningar och vemodig tragik lifvets egen genomskinliga luft.

Såsom den manliga hufvudpersonen är skildrad, en skönhetsdyrkare betagen öfver allt annat i linjen — linjen som yppar och innesluter alla ett väsens hemligheter, som för dem, som se, förräder både frändskap och fiendskap, berör fantasien eller lämnar den likgiltig — hör han afgjort till undantagsmänniskornas klass, hvilka uppdrifvit till en kult, till en fix idé det som för andra ingår som en beständsdel i lifvet och i vissa moment behärskar det

Foto. Kernell, Gbg.

Kliché: Ernst Skjerveparre

Foto. Een, Norrköping.

Kliché: Ernst Skjerveparre

FATA MORGANA-PREMIÄREN I NORRKÖPING OCH GÖTEBORG: T. v. FRU TOLLIE ZELLMAN å Lorensbergsteatern i Göteborg; t. h. FRU MARGOT RYDING i Norrköping, båda i den kvinnliga hufvudrollen.

och slätade ut det. Det befanns vara två små blad, fyrkantiga, olinjerade, sådana han brukat använda till sina "manuskript", och båda fullskrifna på ena sidan. Men det syntes hvarken början eller slut, det var visst ett stycke midt inne i en berättelse. Nå, de hade kanske sitt värde i alla fall, den där kandidaten hade ju sagt, att hvad det än var, som härrörde från Svallings hand..

Fru Bolm slog sig ned på vedlären och började med en viss nyfikenhet studera dem.

Bladet började midt i en mening:

"klockan var öfver tre, stod rummet ännu som jag lämnat det. Fönstret var öppnadt, så att temperaturen gått ned till 7 grader, men annars fullkomligt ostädadt.

Jag ringer på pigan — vid min tredje ringning kommer megäran själf. I oförskämd ton svarar hon mig att jag stigit för sent upp, deras hjälpflicka går redan klockan tio.

Skall jag rätta mina tider efter slynans?

Då jag inte kan arbeta i ett ostädadt rum, får jag ta mitt manuskript och gå den långa vägen till biblioteket.

7 december.

Nu ha de funnit på att låta barnen leka i rummet

Till bild å sid. 292.

Den till förmån för nödlidande i Stockholm anordnade konstauktionen försiggick tisdagskvällen i Grand Royals matsal och kafé under synnerligen festliga former. Enkom till detta tillfälle hade Bruno Liljefors, Carl Larsson och August Hagborg målat hvar sitt konstverk, hvilka också blefvo de, som betingade de högsta buden, Liljefors' "Räf" gick sålunda för 13,000 kronor, Hagborgs Dalarötafla för 4,000 och Carl Larssons akvarell "Vid spiseln" för 3,700. Vid den konsert, som föregick auktionen, bidrogo de flesta af Operans förmåligaste krafter, däribland madame Skilondz. Det är säkerligen en lika betydande som välbehöflig summa, som genom våra konstnärers i dubbel bemärkelse vackra ingripande kommit Stockholms fattiga till del.

Vår första officiella svenska schackmästare. Schackspelet, det kungliga spelet som det också kallats, därför att det förr i världen så godt som uteslutande idkades vid hofven och af de högst uppsatte, är olik de flesta andra spel därutinnan, att det icke är beroende af slumpen. Det är som två från början jämnstarka härar, den hvita och den svarta. Och liksom i det verkliga kriget gäller det också i schackspelet att med klok strategisk beräkning utveckla sina stridskrafter och postera dem så, att de med största möjliga effekt kunna utnyttjas till såväl angrepp som försvar.

Schackspelet kan sålunda sägas vara ett krig på brädet, och för att bli en god schackspelare fördras det både en viss fäthärblick och framför allt beräkning.

emellan gör han, som de stora utländska mästarne, turnéer i landsorten och producerar sig i simultanspel och gläder schackvännerna litet hvarstades med sin konst.

Visserligen kan han icke jämföras med utlandets store mästare i schackspel, men han är ännu ung och har framtiden sig. M. A.

Efter porträtt. Klische: Bengt Sjöversparr.
MED. LIC. W. GÅRDLUND,
kallad som assisterande läkare
vid Frauenklinik i Berlin.

Den kände stockholmsläkaren och gynekologen, med. lic. Waldemar Gårdlund har i dagarna lämnat sin omfattande praktik i hufvudstaden för att tillträda en anställning som assisterande läkare vid den berömda Frauenklinik i Berlin, där han förut en gång under våren 1916 idkat en kortare tids studier. Doktor Gårdlund, som stannar borta åtminstone innevarande år, kommer att som assistent lägga praktisk hand vid arbetet på kliniken och biträda vid dess framstående ledares, geheimemedicinalrat E. Bumm, operationer. Att en svensk läkare sålunda fast bundits vid ett af världens förmåsta läroanstalter på det gynekologiska området bland medassistenter, af hvilka flera äro bepröfvade medicinska auktoriteter och professorer, är ju en för svensk läkarevetenskap synnerligen glädjande omständighet och har doktor Gårdlund för denna utmärkelse antagligen att tacka de afhandlingar, som han utgifvit på tyska och som äfven influerat i en af Tysklands förmåligaste medicinska tidskrifter, för hvilken just professor Bumm är redaktör.

C. H. W. A. Gårdlund är född 79, stud. 1900, med. lic. 08; var underläkare v. Gefle länslasarett 08—09, aman. v. Allm. barnbördshuset i Stockholm 09—10 och vid Serafimerlasar. gynekol. afd. sedan 10.

brevid mitt de tider jag brukar arbeta. Gudarna vete hvad det är för leksaker de utrustat dem med. Det låter som om de spelade snurra inne i rummet. Då och då aflössas ett skott, med knallpulverpistol förmodligen.

Jag mötte den osnutne valpen i går i tamburen. Han hälsade naturligtvis inte, men blängde hätskt på mig. Det är som om äfven han var delaktig af föräldrarnas hat.

28 december.

Jag hade föresatt mig att stanna tiden ut, åtminstone den tid jag betalat för. Men frågan är om jag står ut. Jag känner deras hat tvärs igenom väggen som ispiggar.

Kallt är här också för resten, jag är säker på att hon stjal af mitt bränsle för att lägga i deras egna kakelugnar —

Här stannade fru Blom i sin lektyr. Hennes mun hade blifvit tunn och hopsnörpt, blicken stickande och hvass.

Så såg hon sig hastigt omkring, som om för att öfvertyga sig att hon var ensam, och ref de båda papperen i så små bitar, att inte ens kandidaten skulle kunna sätta dem samman för sin afhandling.

Schackspelet är också mer än alla andra spel en bildande tankeöfning, på samma gång som ett angenämt tidsfördrif, och många stora tänkare ha också både idkat det och uttalat sig i denna riktning. Ja en framstående auktoritet har gått så långt att han betecknat det såsom till sitt väsen ett spel, till sin behandling en vetenskap och till sin utöfning en konst.

Schackspelet har också gamla anor och det kan spåras tillbaka längre än vår kristna tideräkning går. Och det skall säkerligen också för all framtid förblifva en af tänkande människors käraste tidsfördrif.

Den nu utkämpade striden om schackmästerskapet för Sverige har inom schackkretsarna landet rundt och säkerligen äfven i naboländerna, följts med spändt intresse.

Den sista afgörande kampen stod mellan stockholmarna Gust. Nyholm och O. Löwenborg, och resulterade i att G. Nyholm afgick med segern, i det han af fem partier lyckades vinna de tre. Det sista partiet är när detta skrives visserligen ännu icke utspeladt, men det inverkar icke på utgången, och det är endast frågan om herr Nyholm skall lyckas lägga en ytterligare seger till de redan vunna.

Herr Nyholm som sålunda dokumenterat sig som den främste i tankarnas idrott på de 64 fälten, är väl nu en trettio års man. Tidigare var han en välbestäld bokbindaremästare i Stockholm, men har nu uppgifvit yrket och helt kastat sig i schackgudinnan Caissas armar. Hans förmåsta göra är redigerandet af det gemensamma svenska schackorganet Tidskrift för Schack och

Efter porträtt. Klische: Bengt Sjöversparr.
G. NYHOLM,
segare vid täflingarne om svenskt
mästerskap i schack.

1. KRONPRINS GUSTAF ADOLF ANKOMMER TILL VARFVET FÖR ATT FÖRRÄTTA STAPELAFLÖPNINGEN.

2. DEN KUNGLIGA PAVILJONGEN. Närmast å trappan synes kronprinsen, omgifven af uppvaktande och inbjudna. (1 och 2 foto. Ohm, Malmö.)

3. PANSARBÅTEN "GUSTAF V" omedelbart efter sjösättningen. (3 foto. Rahmn Malmö.)

Text å sid. 294.

G. Mannerheim

FINLANDS ENGELBREKT

GENERALLÖJTNANTEN FRUH. C. G. E. MANNERHEIM som öfvertagit högsta ledningen öfver de inhemska skaror hvilka rest sig till sitt lands befrielse ur utländskt och inländskt förtryck.

Det hopp man möjligen hyst att revolutionen i Finland i och med landets själfständighet skulle vara kväfd i sin linda ha de senaste dagarnas uppskakande underrättelser fullkomligt tillintetgjort. På första trappsteget till den frihet, som skulle samlat nationen till en gemensam ansträngning att komma ur det fruktansvärda nöd- och osäkerhetsläge kriget och ett långt förtryck skapat, står den öga mot öga med en ny och, i den situation den unga republiken befinner sig, verkligt ödesdiger fiende: revolutionen.

Såväl telegrammen som ögonvittnens skildringar från Finland under de senaste dagarna gifva en skräckfylld och tragisk bild af en nation i våldsamt upplösning. Med tillhjälp af beväpnade ryska trupper, som efter Finlands äfven af Rysslands regering erkända själfständighet aldrig, trots ifriga framställningar, blifvit dragna ur landet, ha de finska rödgardisterna nu på

allvar verkställt det hot som redan kunde skönjas i den tidigare och snart stäfdade oktoberrevolutionen. Att organisationen för uppror under mellanliggande tid oafbrutet fortfarit låter ana sig af den precision hvarmed oroligheter samtidigt utbrutit öfver hela Finland ända från Vasa ned till Hälsingfors för att i obeskrifliga våldsdåd koncentrera sig isynnerhet på sådana centralplatser för ryska truppmassor och finska socialisterna som Vi-

KOMMENDÖRKAPTENEN AF L. GR. FRIHERRE L. ÅKERHIELM, under hvares befäl undsättnings-expeditionen för svenska undersåtar i Finland dit afgitt.

borg, Kemi och Uleåborg. Äfven torde en såväl hemlig som öppen vapenutrustning till de upproriska från ryskt håll i hög grad ha försvårat de samhällsbevarande elementens situation och i första hand inför den väl förberedda och snabbt sig utbreddade revolutionen beröfvat dem besinningen.

Forts. till sid. 299.

Foto: Kistner, Stockholm

Kista: Ernst Nilsson

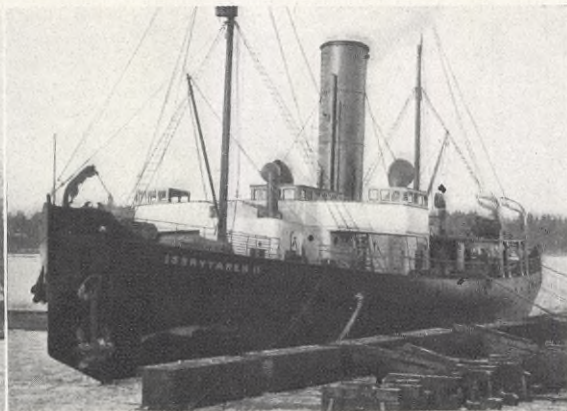
DEN SVENSKA ÅLANDS-BEFOLKNINGENS TALEMÄN INFÖR SVERIGES KONÜNG. Deputationen består af, fr. v. å bilden, sittande: Landbrukaren J. Eriksson, skeppsredaren J. Jansson, borgmästaren C. Björkman; samt stående: landbrukaren E. Nordström och fiskaren E. Carlsson.

Till Stockholm har nyligen från Åland anlänt en utsänd femmannadeputation med uppdrag att till Sveriges statsmakter fram-bära ålänningarnas önskan om återförening med Sverige.

Samtidigt med deputationen anlände den tidigare omskrifna åländska massadressen, underskrifven af omkr. 7- å 8,000 myndiga åländska män och kvinnor, och hvare i händelse riktas till Sveriges konung och folk att Åland på historiska och etnologiska grunder måtte återförenas med Sverige.

Foto. Malmström, Sthlm.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Nilveersparre, Sthlm—Gbg.

KANONBÅTEN "SVENSKSUND" (t. v.) OCH STOCKHOLMS ISBRYTARE II hvilka jämte två större passagerareångare, samtliga under svensk örlogslag och med isbrytaren som chefsfartyg, afgått till Finland för att hemföra svenska — och så vidt möjligt norska och danska — undersåtar därifrån.

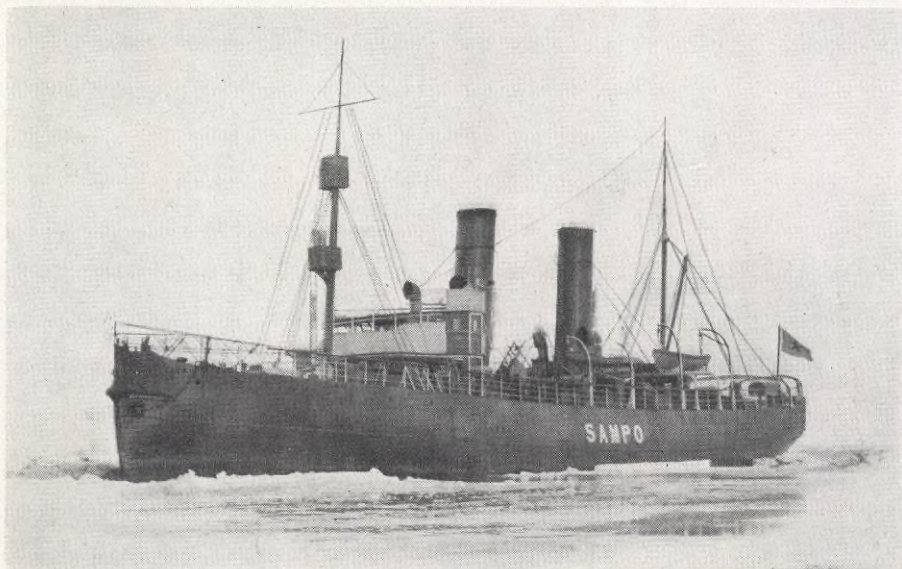

Foto. Reimers, Gäfle.

Kliché: Bengt Nilveersparre.

"SAMPO", den finska isbrytaren som förhjulpt svenska ångare från Finland till Gäfle och hvilkens befälhafvare vägrade ställa den under revolutionsregeringens kommando för att i stället betjäna tillförseln af lifsmedel.

För att under de oroliga förhållandena i Finland hemföra de svenska äfvensom danskar och norrmän som där vistas, har svenska regeringen den 1 febr. utsändt en expedition, bestående af kanonbåten *Svensksund*, *Isbrytaren II* samt Sveabolagets två stora rymliga passagerareångare *Heimdall* och *Vineta*. Fartygen gå under örlogslag och under befäl af kommandörkapten, frih. *Ludvig Åkerhielm*, hvilken äfvenså var den, som ledde Rigaexpeditionen 1905. De båda Sveaångarna äro afsedda att rymma vardera 350 passagerare och äfven på Isbrytaren, som för öfrigt blir chefsfartyg, har plats beredts för sådana. I och för expeditionen har *Svensksund* bestyckats med två 57 millimeters maskinkanoner och fyra kulsprutor och samtliga fartygen äro försedda med betydande mängder proviant samt, af hänsyn till de svåra isförhållandena på finska sidan, ovanligt stora kvantiteter kol.

Finska isbrytaren *Sampo*, som i dagarna hjälpt att bryta ut de svenska ångarna *Heimdall*, *Virgo* och *Mira* ur den svåra isen, hade vid af färden från Finland ett litet tidstyiskt äventyr med sin ryske kommandant. Denne, en rysk officer, som efter finska lotsverkets förryskning, varit en slags kontrollant på *Sampo*, föreföll nämligen numera ångarens befälhafvare, kapten Rosqvist öfverflödigt, och sedan *Sampo* hjälpt de tre fartygen genom isen ut i farleden, vände ångaren åter mot land. Ett stycke utanför hamnen sattes den ryske kommandanten trots ifriga protester af på isen och måste promenerande begifva sig tillbaka till Finland, medan *Sampo* fortsatte till svenska sidan.

T. h.: TRE PRÄKTIGA SVENSKA SJÖMÄNS OLYCKSÖDEN: Fr. v. Kapten M. Torstensson å ångaren "Adolph Meyer" som omkommit med besättningen vid fartygets förlisning; Kapten C. Wærn å ångaren "Anglia" som efter en häftig tvist med sin förste styrman, Kapten R. Fürst, (längst t. h.) dödligt sårade denne och därefter tog sig själf af daga och omkom i vägorna.

Foto. Lindskog, Örebro.

skicka: Bengt Sjöberg.

SEGERSJÖ SLOTT, hvilket i dagarna öfvergått till ny ägare. Vår förträfflige nedskrifvare af Historierna har påpasslig som alltid och underhållanda som alltid lämnat ett bidrag till det stora minnesrika godssets historia å omslagets sida 4.

Forts. fr. sid. 297.

Slag i slag ha underrättelserna kommit att senaten förklarats upplöst och satt sig i säkerhet på någon plats inne i landet, därifrån den dock alltjämt fungerar — att en revolutionsregering af 35 medlemmar och med socialistiska partiets talman Kullervo Manner i spetsen bildats och utlyst diktatur — att Hälsingfors befinner sig i belägringstillstånd. Allt ett återuppreppande i miniatyr af händelserna i Ryssland, och nu på finsk jord iscensatta af ryska soldater! Nervösa

satts i tillfälle att öfver någon hamn lämna det i fullt krigstillstånd försatta landet. Äfven svenska legationens damer ha som flyktingar anländt till Sverige för att slippa bevista de med afseende på utgången ovisshetens dagar då ett land tvingas gripa till våld och vapen gent emot sin egen befolkning.

Ty numera synes det fullt uppblossande inbördeskriget oundvikligt för Finland: Mot anarkien och inkräktarna har organiserat sig en för hvarje dag växande

Forts. å sid. 303.

Foto. Modin, Sthlm.

skicka: Bengt Sjöberg.

INTERIÖR FRAN DET DANSKA HANDTVERKETS STORA OCH VACKRA UTSTÄLLNING I STOCKHOLM.

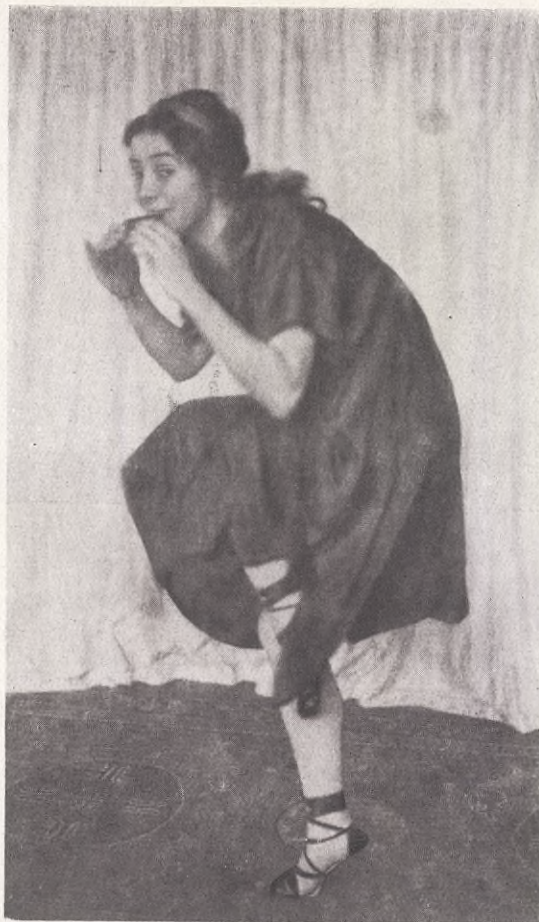
Den unga danskonstnärinnan fröken *Ronny Johanson*, som senast med mycken framgång uppträdde i Stockholm och Göteborg för 2 år sedan, har nu återvändt från Tyskland och Österrike, där hon alls sedan vistats och har i dagarne inför fulltalig publik gifvlt dansaftnar i samma städer och under samma entusiastiska mottagande allestädes.

Hon dansade till musik af Grieg, Chopin, Paderewski, Mozart m. fl., där hennes vältränade och välbehärskade unga kroppss grace och mjukhet fick de vackraste uttryck. Med särskildt stort bifall mottogs en menuett af Tschajkowsky samt Griegs "Til Vaaren". Efter nya dansaftnar i Stockholm och

Göteborg återvänder konstnärinnan till Tyskland och Österrike.

Vidstående bild:

FRÖKEN RONNY JOHANSON, den utomordentliga danskonstnärinnan, som under sina senaste uppvisningar i dessa dagar ånyo rönt ett entusiastiskt mottagande.

Till illustr. å sid. 293.

Ungraren Ernst Vajdes drama *Fata Morgana* som ungefär samtidigt spelades på tre nordiska scener hade onsdagen den 30 januari en anmärkningsvärd succésafton på Lorensbergsteatern i Göteborg. Härvid ägnades det starka och ihållande bifallet icke minst fru *Tollie Zellman*, som med fin nyansering och verve spelade rollen af en ung, vacker och erfaren fru ur Budapests mondäna värld, och som för sitt briljanta spel skördade rikliga bevis på publikens förtjusning.

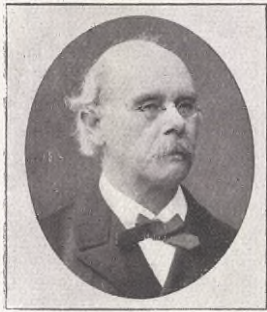
Fata Morgana har något tidigare såsom urpremiär för Sverige gifvits å Norrköpings teater, hvarvid den kvinnliga hufvudrollen med stor framgång gafs af fru *Margot Rydning*.

Nedanstående bild:

K. TEATERNS NYA FATASBALETT "SVANORNA".

Foto. Almborg & Preinitz, Sthlm.

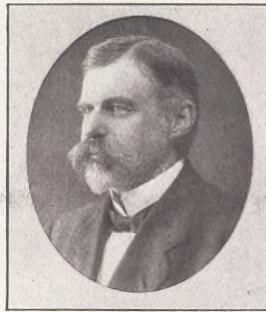

A. ERDMANN.
F. d. Professor. — Upsala.
75 år 6 Febr.*

K. A. JOHANSSON.
Nyutnämnd professor vid
Tekniska Högskolan.*

F. R. KAIJSER.
Lasarettsläkare. — Hernösand.
50 år 7 Febr.*

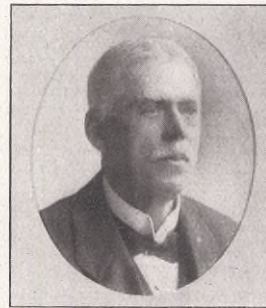
K. F. N. BECKMAN.
Lektor. Fil Dr. — Stockholm.
50 år 26 Jan.*

A. LUNDGREN.
Direktör. — Oskarshamn.
75 år 19 Jan.*

A. J. LINDGREN.
Boktryckeri:dkare. — Falkö-
ping. — 75 år 1 Febr.

J. A. CEDERBERG.
F. d. Handlande. Kom-man.
Karlskrona. — 70 år 24 Jan.

J. T. JANSSON.
Disponent. — Norrköping.
50 år 4 Jan.

J. P. F. BERNSTRÖM.
Direktör. — Stockholm.
70 år 26 Januari.*

W. WINGÅRDH.
Skeppsredare. — Helsingborg.
60 år 11 Febr.

P. JANSSON.
Grosshandlare. — Stockholm.
50 år 25 Jan.*

E. L. KNORRING.
Grosshandlande — Sthlm.
55 år 29 Jan.

A. M. LUNDERQVIST.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Frändefors. — 70 år 25 Jan.*

G. G. LILJEVALL.
Tecknare. — Stockholm.
70 år 17 Jan.*

K. F. FORSMAN.
F. d. Folkskollär. — Svenne-
vad. — 70 år 30 Jan.*

A. O. ANDERSSON.
Bokbinderimästare — Lund.
60 år 5 Febr.*

* Data å nästa sida.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

J. E. A. BÖRTZELL †.
Hofintendent. — Stockholm.
F. 40. † 26 Jan.*

O. E. NILSSON †.
F. d. Fabriksidkare. — Grebbe-
stad. — F. 41. † 22 Jan.*

J. W. FEITH †.
Direktör. — Stockholm.
F. 52. † 24 Jan.*

A. DUFVANDER †.
Rådman. — Kristinehamn.
F. 59. † 16 Jan.*

* Data här nedan.

AXEL ERDMANN. Stud. 61, fil. dr. 72, doc. i forneng. spr. v. Ups. univ. 71; e. o. prof. i nyerop. lingv. 92, prof. i eng. spr. 04—09. Led. af Human. vetensk. samf. i Ups.

ARVID JOHANSSON. F. 70, stud. 89, utex. fr. Tekn. högsk. M. 93; assist. der 93—95; förestånd. f. metallurgiska afd. v. Sandvikens järnverk sedan 96. I dagarne utnämnd t. professor i hyttmekanik samt järnets bearb. o. behandl. v. Tekn. högskolan. Ordf. i stvr. f. Tekn. fören. i Gefle 09—10, v. ordf. i styr. f. Sv. teknologifören. 11—13.

FRITZ KAJSER. Stud. 86, med. lic. 94, med. dr. 97, lasarettsläk. i Herlösand sedan 98. Stadsfullm. sedan 05, dess v. ordf. sedan 17; lands- tingsman sedan 11. Led. af Riksd. A. K. 15—17. Styr. v. ordf. i Skand. kred. a.-b. afd. kontor sedan 18.

NATANAEI BECKMAN. Stud. 86, fil. dr. 95; doc. i sv. spr. v. Upsala univ. s. å, i Lund 97, ånyo i Upsala 1900—02; förestånd. f. Ups. ensk. lärov. o. priv. gymnas. sistn. år; lektor i modersmål o. fil. v. H. Reallärov. å Norrmalm 02, tf. rektor v. Sköfde realsk. 06—11, lektor v. Upsala h. allm. lärov. sedan 17. Framstående vetenskapsman inom den nord. språkforsk- ningen; har utöfvat en betydande verksamhet såsom läroboks- o. veten- skapl. förf.

AXEL LUNDGREN. Etabl. 65 egen affärsverksamhet i Oscarsham; 1900 —12 verkst. dir. i trävaru a.-b. Petrë & Co. På sin tid intresserad inom O:hamns kommun. angelägenheter.

JOHAN (JOHN) BERNSTRÖM. Rit. o. verkm. v. mek. verkst. 68—70, efter studier i England inspektör f. eng. skeppbyggerier; ing. o. kont.-chef h. maskinfirma i Stockholm 73—76, inneh. af egen mask-agent. 76—86; verkst. dir. f. a.-b. Separator 87—11. I sin egenskap af chef f. detta verlds- namnande företag o. den utomordentliga förmåga han dervid ådagalagt, bef. B. en af förgrundsfigurna inom svensk storindustri. På sin tid stadsfullm., ordf. i Sv. verkstadsfören. öfverstyr., led. af styr. f. Sv. allm. exportfören. Led. af Riksd. F. K. 05—08; led. af sersk. utsk. 06. Hed.-led. af Landtr.-akad. Biografi o. helsid.-portr. årg. IX: 18.

PAUL JANSSON. Öfvertog 94 firmen Oscar Lundberg i Stockholm som numera omfattar en betydande engros-affärsrörelse.

ANDERS LUNDEQVIST. Stud. 70, prestv. 74, kyrkoh. i Frändefors 07, kontor.-prost 15. Led. af Riksd. A. K. 90.

GEORG LILJEVALL. Anst. 73, v. Naturhist. Riksmuseets paleozoolog. afd., 88 v. evertberatfd., 08 v. Sv. geolog. undersökn. i egenskap af teck-
nare o. fossilpreparator. Har äfven verkat som litograf o. xylograf, bl. a. i gamla uppl. af Nord. familjebok.

KARL FÖRSMAN. Folksk.-lär.-ex. 71, org.-ex. 77, folksk.-lär. i Asker. Örebro län 73—98, org. o. lär. v. Reijmyre glasbruk 98—07. Genomg. slöjd- kurser v. Nääs 84, 86 o. 89; anst. som slöjdlär. i Santiago, Chile 89—92. Anlitad föreläsare; utg. diktsamt. Genom sin verksamhet o. pedagog. art. i pressen i Chile verkat f. svensk slöjd o. gymnastik der. Hed.-led. af Örebro läns folkhögsk.-förb., ordf. i Askers lär.-fören. Inneh. komm. förtroendeuppdrag. Irar f. skyttesaken; intresserad f. biskötsel o. träd- gårdsskötsel. Medl. af fören. '1848 års män'.

ANDERS OTTO ANDERSSON. Inneh. firmen A. O. A. i Lund. Styr.-led. i fabr. o. hamnsv.-fören. sedan 07, styr.-ordf. i sjukkassan Lunds arbet- fören. sedan 02; ordf. i styr. f. Skån. distr. af Sv. bokbind.-ldk.-fören. sedan 10. Ordf. i Skån. schackförb., Lunds schackklubb.

ALGERNON BÖRTZELL †. Stud. 57, afg.-ex. fr. Tekn. inst. M. 60, ni- vellör v. Sv. geolog. unders. 61, akt. der 70—74; förestånd. f. Gen.-stabens litogr. anst. 73—98; hofintendent 81. Förestånd. i Riksb. sedeltryckeri 93 —15. Led. af Stockholm's stadsfullm. 81—87 samt 89—03; under många år led. af dess beredn.-utsk. o. af drätsel-nämnd. ordf. i drätsel-nämnd. andra afd. 93—1900 samt i nämnden in pleno 96—1900. Egnade under en lång följd af de senare åren stort intresse åt öfverstått. af hist. arbeten o. sersk. åt det vetenskapl. arbetet inom gammalfranska språket.

EDVARD NILSSON †. Anlade 70 en fabrik i Grebbestad för inlägg. af anjovis, en af de första i vårt land inom denna alltmera betydande in- dustri. Utvecklade fabrikationen till att omfatta äfven andra grenar af samma industri; inneh. på sin tid en del allm. förtroendeuppdrag.

WALDEMAR FEITH †. Grundade efter studier i utlandet det numera mycket bekanta stora ängberaget o. konditoriet i Stockholm, sedan ombild. t. a.-b. med dess grundl. som verkst. dir.

ALBIN DUFVANDER †. Stud. 76, hofr.-ex. 89; började i prakt. verkst.- arbete o. öfvergick efter afl. hofr.-ex. till lär.-verksamh. v. Kristinehamns prakt. skola 89—07; sekr. h. drätselkamm. i Kristineh. 93, h. stadsfullm. 05. Rådman der sedan 98 o. tillika not. publ. Omb.-man v. Kristineh. e. bank 99—09, v. Verml. e. bank sedan 11.

Till bild å sid. 304.

Den 29 januari ägde en stor demonstration af arbetslösa och arbetare rum i Köpenhamn, med samling på Grönttorvet, där skarorna från fem talarstolar uppmannades till ordning och besin- ning. Från Grönttorvet satte sig det väldiga tåget i rörelse till riksdagsbyggnaden, dit en deputation begaf sig för att begära företräde hos tingens talmän samt öfverlämna en med hänsyn till de arbetslöses svårigheter för dagen fattad resolution. Sedan tal- mannen förklarad att riksdagen själfvallet skulle göra allt för att hindra följderna af arbetslösheten, återvände demonstranterna för att småningom åtskiljas under värdigt och monstergillt lugn.

H. 8. D:s Novell-Pristäflan.

Vi fästa den allmänna uppmärksamheten på att den af H. 8. D. utlysta stora Novellpristäfningen, på en- trägen begäran är förlängd till den 15 februa- ri. För täfningen, som står öppen för vårt lands alla författare, (däri inbegripna amatörer) hafva utfästs

2,500 Kr. i pris

däraf	1:sta priset	Kr. 300
	2:dra	„	200
	3:dje	„	175
	4:de	„	150
	5:te	„	125
	6—10 prisen à	Kr. 100	„ 500
	11—19	„ „ „	80 „ 720
	20—22	„ „ „	60 „ 180
	23—25	„ „ „	50 „ 150

Kr. 2,500

Samtliga 25 pris utbetalas till fastställda belopp, utan ytterligare uppdelning samt i kon- tanta pänningar. Se närmare nr: 13.

För insändare af porträtt att beakta!

Porträtt till Veckans Porträttgalleri

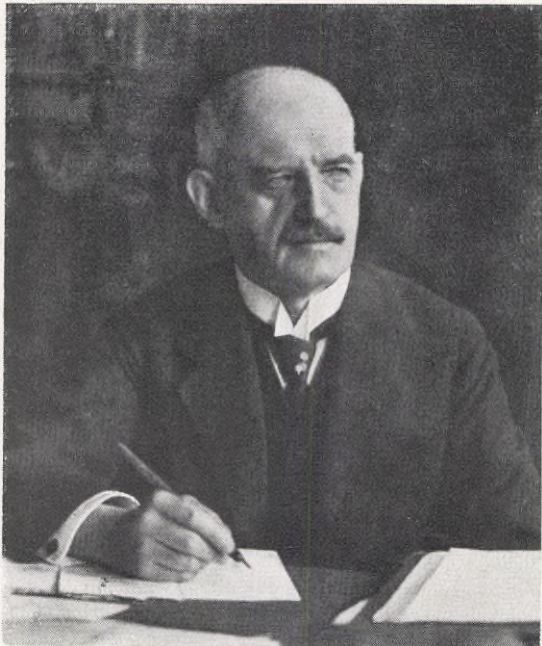
böra vara af möjligast sena datum för att införas.

Uppgifter till porträtt

böra ansluta sig till frågeformulär från redaktionen. Särskildt påpekas nödvändigheten af att alla förnamn angifvas, med tilltalsnamnet helt utskrifvet och under- struket. Förbitseende häruftinnan utsluter biografi.

Porträtt och biografi

införas efter begäran från Redaktionen, som också bär kostnaderna. Förslag till införande emottagas.

Öfver fotografen

Kische: Bengt Sjöfverparre.

R. VON VALENTINI,
den afgående chefen för kejsar Wilhelms civilkabinett, ett
personskifte af stor betydhet.

Från Berlin har nyligen ingått meddelandet att chefen för tyske kejsarens civilkabinett, *Rudolf von Valentini*, frånträdit sin höga och inflytelserika befattning och efterträds af nuvarande chefen för civilkabinettet f. öfverpresidenten *v. Berg*.

Rudolf von Valentini som är född 1885, var först landtråd i Hameln, innan han steg i graderna och erhöi den högt betrodda men äfven ansvarsfulla platsen som chef för kejsarens civilkabinett. På denna post har Valentini utövat ett mäktigt inflytande som rådgifvare i personfrågor, och såframt han ej frånträdit densamma på eget initiativ torde ombytet stå i samband med vissa händelser af politisk och diplomatisk natur.

Till bild å sid. 292.

På Stockholmsgillnets midvinterfest den 28 jan. kom ändtligen efter mer än två års vacklande det ursprungligen af redaktör Richard Gustafsson väckta förslaget om ett *August Blanchement* till afgörande. Därvid bestämde sig gillet nämligen för den af arkitekten Ragnar Östberg utförda och demonstrerade anordningen, afsedd att, liksom bysten, en kopia af Kjellbergs Blanche-hufvud ofvan diktarens graf å Nya kyrkogården, utföras i hvitgrön granit och få en höjd af omkring fem meter. Endast den lilla genius, som kröner det hela skulle utföras i förgylld koppar. I öfverstycket är i relief utthuggen en bild af Malmgården, August Blanche's hem, och på den plats vid nuvarande Kärilavägen, där denna var belägen är det meningen att minnesmärket skall ha sin plats och afäckas den 30 november i år, femtioårsdagen af August Blanche's död. Insamlingen pågår fortfarande med all krait enär ännu endast omkring hälften af den beräknade summan, 20,000 kronor, hunnit anskaffas.

Forts. fr. sid. 299.

frivillig skyddskår, som under befäl af den tappre och framstående militären generallöjtnant *Carl Gustaf Emil Mannerheim* redan med framgång lyckats rensa största delen af Österbotten från ryska inkräktare. General Mannerheim tillhör en gammal svensk ätt och har på sin ovanligt hedrande militära bana eröfrat sig åtskilliga hederstecken för tapperhet och duglighet. Han har nu ställts i spetsen för de frivilliga trupper som skola värna om Finlands unga frihet. Med en offervillighet och oförskräkhet, som vi måste gå tillbaka till vår gamla historia för att finna ett motstycke till har den finska samhällsbevarande befolkningen af alla åldrar och klasser anmält sig under skyddskårens fanor. Förbittringen öfver röda gardets skändligheter, våldsdåd och laglösheter är så stor att man med hjärta och mun hellre förklarar sig

vilja dö än längre fördraga desamma. Det blir sålunda våld emot våld ett inbördeskrig hvars omfattning man ej kan förutse, men som redan nu säger att Finlands frihet skulle bli ännu mera dyrköpt än med allt det blod, som redan flutit i världen.

VÄRLDSKRIGET.

Utvecklingen af det hela på den ståndpunkt förhållandena numera på alla linjer stå låter sig ej mera klart skönjas.

Farhågorna för att förhandlingarna i *Brest-Litowsk* icke mera skulle kunna fortsättas ha emellertid, den kritiska Ukrainafrågan till trots, visat sig orgrundade i det att Troitsky — de tyska förslagens farligaste motståndare — infunnit sig för att med öfriga delegerade upptaga fredsdiskussionen.

Om sålunda situationen i fredsläget ej ger anledning till direkt misströstan artar det sig på stridsfronten allt mer och mer som om själfva grunden, hvarpå alla dessa kolossala ömsesidiga tillrustningar och all denna ömsesidiga segervissnet baserar sig, skulle vackla.

Efter långt öfver 3 års pröfningar är tålamodet slut. Spänningen inför förhandlingarna i *Brest-Litowsk* var så utomordentlig stark, och misstråkningen då en fredlig uppgörelse ej utan förnyade svårigheter kunde uppnås så stor att från dessa ögonblick en tydlig afmattning i krigsviljan kunnat förmärkas — detta icke blott i Tyskland, Österrike och Ryssland utan öfver hela världen, där spänningen varit förnimbar.

Det är ju ett psykologiskt faktum att såväl den enskilde som nationen med ett bestämdt mål för ögonen står ut med det otroliga, medan, när detta mål sviktar, viljans spännkraft liksom upphör och kaos inträffar. Något af detta fenomen synes nu ha inträffat i världen: — man vet inte längre hvarför man slåss. Det enda positiva motivet för en expansionskraftig nation, eröfringen, är aflägsnadt å ena sidan, och för samförståndet ligga endast rena fiktioner i vägen å den andra.

När härtill för folken kommer icke minskade utan såsom alltid fram emot våren ökade umbäranden reser sig märkbart öfver hela Europa en stark motvilja mot ett fortsättande af dessa tallösa offer och gagnlösa lidanden, som utmynna i intet.

Äfven för det hittills eniga och oerhördt fördragsamma tyska folket synes tillståndet bli olidligt, och man kräver från vissa tillfällighetshåll att Tyskland skall gå såväl bolschevikiska som Lloyd George-Wilsonska fredslinjerna till mötes. Som en följd af oroligheterna — hvilka sannolikt icke äro helt oberörda af bolschevikernas framtidsprogram som genom hemliga agenter äfven nu under kriget i agitationssyfte smugglats in i Tyskland — ha i Berlin allvarliga och omfattande sträjker utbrutit. Med anledning här af har högsta militärbefälet i Mark Brandenburg upplöst arbetarrådet samt förbjudit all vidare föreningssammanslutning i sträjksyfte.

Ett ytterst märkligt telegram från England meddelar att lord Lansdowne i ett nytt stort fredstal gjort det anmärkningsvärda uttalandet att "världen ej förmår vänta på en engelsk seger". Betonande omöjligheten att på kortare tid än 2 år kunna krossa Tyskland militäriskt, framhölls, hur världen efter denna tid skulle befinna sig i ett tillstånd af hungersnöd och päst, hvarför tal. yrkade att engelska regeringen skulle göra allt för att skaffa fred så snart som möjligt.

På *Asiago-fronten* kunna italienarna anteckna några ganska betydande framgångar.

Såväl öfver *London* som *Paris* ha företagits tyska flygraider, som isynnerhet på den senare platsen anställt stora skador.

15,000 ARBETARE OCH ARBETSLÖSA I KÖPENHAMN FRAMFÖR RIKSDAGSBYGGNADEN, en demonstration under lugn och värdighet.

Som en illustration till Inlandsbanans framdragande till Vilhelmina dagarna strax före jul återgifva vi vidstående bilder. I midten af februari kommer banan att öppnas för allmän trafik hvarvid generaldirektör Granholm m. fl. högre tjänstemän vid Statens järnvägar samt landshöfdingen komma att närvara.

INLANDSBANAN FRAMME VID VILHELMINA: Öfverst: Vy af Vilhelmina-därnunder: Då räsläggningen uppnår bangården i december.

Amatörfoto. A. Ringvander, Vilhelmina.

INNEHÅLL:
Konsul Carl Aug. Kjellberg (biografi o. helsidesportr.). — Bilder från Finland. — Porträtt och bil till dagskrönikan. — Världskriget. — Veckans Porträttgalleri. — "Svalings minne." Berättelse af Artur Möller.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller evilkortligt förbud.